

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.

zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j.: CPR-41455-3/ČJ-2024-930310-V240

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j.: CPR-41455-3/ČJ-2024-930310-V240, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 12. 7. 2024, č. j.: KRPA-224509-16/ČJ-2024-000022-UA, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce dvou let; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že byly shledány důvody znemožňující vycestování žalobce.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že překročení doby pobytu na základě bezvízové dohody zapříčinily okolnosti, které nastaly v Polsku, kam přijel za účelem získání zaměstnání. Přislíbené zaměstnání nedostal, nedošlo k vyřízení pobytového oprávnění a částečná obava z postihu žalobce uvedla do dlouhé doby neoprávněného pobytu. V době přicestování do Polska byla uplatňována opatření proti pandemii Covid. Žalobce brojí proti délce uloženého správního vyhoštění, poněvadž ji žalovaná určila bez bližšího zjištění skutečného stavu věci, aniž by si opatřila informace od polských orgánů, zda byl na území Polska registrován k pobytu. Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřiměřené, když žalovaná k věci přistoupila formalisticky a neposoudila kritéria závažnosti ani druhu protiprávního jednání ve smyslu ust. § 174a z.p.c. Žalovaná své závěry vyvodila jen z podkladů svědčících v neprospěch žalobce a uložení správního vyhoštění představuje zásah do jeho veřejných práv, v souvislosti s čímž žalobce citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 15. 10. 2019, č. j.: 8 As 269/2019-27.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a shromážděný spisový materiál. Ve svém postupu neshledala pochybení a má za to, že postupovala v souladu s platnou právní úpravou. Dne 11. 7. 2024 od polských orgánů obdržela informaci, že žalobce nemá v Polsku platné pobytové oprávnění a ani nebyla evidována žádost o něj. Existencí ozbrojeného konfliktu v zemi původu nelze zhojit protiprávní jednání cizinců, bezpečnostní situace na Ukrajině se ovšem zohlednila u překážek vycestování. V napadeném rozhodnutí byly přezkoumatelným způsobem uvedeny důvody uložení správního vyhoštění v délce dvou let a byla vypořádána také otázka přiměřenosti dopadů do žalobcova soukromého a rodinného života. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 11. 7. 2024 byl žalobce kontrolován policejní hlídkou a byla zjištěna absence oprávnění k pobytu. Žalobce přitom předložil pouze fotokopii cestovního dokladu a podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, byl zajištěn (úřední záznam ze dne 11. 7. 2024, č. j.: KRPA-224509-1/ČJ-2024-000022).
6. Podle zprávy Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Centra policejní a mezinárodní spolupráce Kudowa Slone, ze dne 11. 7. 2024, č. j.: KRPH-222778/MPS-2024-1269872-810004-LMU, žalobce neměl žádný záznam v informačních systémech SG Straz Graniczna.
7. Dne 12. 7. 2024 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu pobývání na území bez platného oprávnění k pobytu (oznámení o zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-224509-13/ČJ-2024-000022-UA).
8. V rámci svého výsledku dne 12. 7. 2024, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-224509-14/ČJ-2024-000022-UA, žalobce mj. uvedl, že se cítí zdravý a pouze nepravdělně bere léky na migrénu. Do Schengenského prostoru přicestoval dne 18. 5. 2021, a to do Polska za účelem

práce, do České republiky přijel dne 3. 6. 2024 rovněž za účelem práce, je si vědom nelegálnosti svého pobytu. Chtěl si vyřídit české doklady, aby na území pobýval oprávněně a mohl tu zůstat. V České republice nežijí žádní jeho příbuzní, žalobce nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie, nemá žádné závazky ani pohledávky. Bydlí se spolubydlíci v nájemním bytě, v zemi původu žijí jeho matka a sourozenci v rodinném domě, žalobce před 18. 5. 2021 žil u prarodičů. Ve vycestování na Ukrajinu mu brání psychické překážky, které nedokáže specifikovat, navzdory válce však vycestuje, pokud to bude potřeba.

9. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 12. 7. 2024, č. j.: KRPA-224509-16/ČJ-2024-000022-UA, bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce dvou let; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ust. § 120a odst. 1 z.p.c. byly shledány důvody znemožňující vycestování žalobce a jeho vycestování není možné.
10. Proti rozhodnutí prvostupňového orgánu podal žalobce odvolání, přičemž odvolací námitky se v podstatných rysech shodují s žalobními body. Žalobce mj. uvedl, že když byly v Polsku zveřejněny informace, že občané Ukrajiny neoprávněně pobývající na jeho území budou deportováni na Ukrajinu, přicestoval do České republiky a hodlal zde řešit svoji pobytovou situaci, k čemuž již nedošlo kvůli jeho zadržení.
11. Dne 15. 10. 2024 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
15. Soud předně uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a podloženo listinnými důkazy, že žalobce neoprávněně pobýval na území schengenského prostoru v období ode dne 16. 8. 2021, kdy mu skončilo období 90 dnů s oprávněním k pobytu v rámci bezvízového styku, do 11. 7. 2024, kdy byl zajištěn hlídkou Policie České republiky. Sám žalobce během svého výslechu nijak nezpochybňoval neoprávněnost svého pobytu na území schengenského prostoru, když pouze upřesnil, že až dne 3. 6. 2024 přijel z Polska do České republiky. Neoprávněný pobyt žalobce byl tedy zjištěn dostatečně a byly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. Žalobce se mýlí, tvrdí-li, že si žalovaná neopatřila informace od polských orgánů, zda byl v Polsku registrován k pobytu. Žalovaná totiž před vydáním rozhodnutí prvostupňového orgánu získala zprávu Centra policejní a mezinárodní spolupráce Kudowa Slone, podle níž SG Straz Graniczna

neregistrovala žalobce coby držitele pobytového oprávnění ani žadatele o získání některé formy pobytového oprávnění.

16. Za situace, kdy jsou naplněny podmínky pro vyhoštění, správní orgán nemá jinou možnost než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění. NSS v rozsudku ze dne 29. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 319/2020-40, konstatoval: „Konstrukce § 119 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (...) nedává správnímu orgánu na výběr, jaký právní následek při splnění dispozice právní normy zvolí. Jinak řečeno, v případě naplnění podmínek pro správní vyhoštění nemohl správní orgán prvního stupně postupovat jinak, než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatelky (...) Vzhledem tedy k tomu, že neoprávněný pobyt stěžovatelky na území České republiky nemohl být postižen jinak než uložením správního vyhoštění, nelze na něj nahlížet jako na nepřiměřený právní následek či dokonce na vybočení správního orgán z mantinelů správního uvážení“ (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, č. j.: 3 Azs 139/2016-46, dále např. jeho rozsudky ze dne 28. 6. 2017, č. j.: 2 Azs 120/2017-19, či ze dne 10. 2. 2017, č. j.: 4 Azs 8/2017-21).
17. Správní orgán I. stupně i žalovaná se podrobně zabývaly také absencí ekonomických, kulturních a společenských vazeb žalobce k území České republiky, jakož i jeho zdravotním stavem, přičemž nedospěly k závěru, že by tyto okolnosti jakkoli bránily uložit správní vyhoštění. Žalobce v České republice nemá žádné příbuzné a nevlastní tu žádný majetek, naopak v zemi původu žijí jeho matka a sourozenci. Nesdílí společnou domácnost s občanem České republiky či jiného členského státu Evropské unie, nemá vyživovací povinnost ani se nemusí starat o jinou osobu. Pokud žalobce nejprve na území Polska a později v České republice setrval bez pobytového oprávnění z důvodu, že se obával postihu, když nezískal údajně příslibené zaměstnání, nejde o okolnost, která by mu polehčovala. Naopak bylo žalobcovou povinností aktivně přistoupit k vyřešení své pobytové situace. Vycestování do země původu brání aktuální válečný konflikt, jak správní orgán I. stupně a žalovaná uvedly v návaznosti na sdělení Ministerstva vnitra o probíhajícím mezinárodním ozbrojeném konfliktu. Soud však konstatuje, že byla dostatečně vypořádána přiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu ust. § 174a z.p.c.
18. Doba, po niž žalobce nebude moci vstoupit na území členských států EU, byla stanovena v zákonném rozmezí, ba v dolní polovině zákonné sazby, a správní orgány ji řádně odůvodnily. Za situace, kdy žalobce na území schengenského prostoru pobýval neoprávněně po dobu od 16. 8. 2021 do 11. 7. 2024, tedy téměř tři roky, čehož si byl, jak sám uvedl, vědom, nelze v postupu žalované shledat zneužití správního uvážení. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že napadené rozhodnutí bylo konstruováno jen na podkladech svědčících v jeho neprospěch. Jak se konstatuje na s. 6 rozhodnutí prvostupňového orgánu, u žalobce byla shledána polehčující okolností jeho spolupráce se správním orgánem.
19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. prosince 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort
samosoudce